

Jeg gør opmærksom på, at vi også diskuterede det op igennem 1980'erne, og da tog det mange år, før man endelig i 1987 vedtog et lille indgreb. Vi var mange, der allerede dengang sagde, at det ikke var nok. Jeg havde selv mulighed for foretræde for Folketingets Skatteudvalg for nøjagtig 5 år siden, hvor jeg sagde: Det er stadig væk noget svineri, der foregår. Jamen, jamen, jamen, lød det hele vejen rundt, og vi skal jo også tænke på arbejdspladser og alt sådan noget. Og siden har fidusen altså kørt videre nogenlunde uuhæmmet i yderligere 5 år.

Jeg vil gøre opmærksom på en af de ting, vi nævnte i 1990 – det var derfor, jeg havde foretræde:

Chloride, en fabrik i Aalborg, som lavede batterier til biler, blev tømt af det engelske moderselskab gennem en masse snedige konstruktioner. Der blev oparbejdet et stort underskud, der først blev brugt som argument for, at de jo selvfølgelig måtte lukke fabrikken. Slut med det antal arbejdspladser; der lå bare en giftgrund tilbage, som de rejste fra.

Og så gik der ikke mere end et par år, før underskuddet lige pludselig blev solgt til Foss Electric oppe i Hillerød. Foss Electric laver små, elegante elektroniske systemer til at måle alt muligt mærkeligt. De har aldrig nogen sinde tænkt på at lave batterier til biler og gør det jo selvfølgelig heller ikke i dag. De købte sig bare et fradrag, der var ca. 25 mio. kr. værd, lige ned i lommen.

Det var noget svineri, der foregik, og vi var herinde og fortælle om det i 1990, men der skete ikke en brik. Først nu begynder der at ske lidt mere.

Og så er det vi er bange for, at det, som bliver foreslået fra regeringens side, heller ikke denne gang er tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, dette lovforslag vil stoppe alt misbrug. Det vil jeg sådan set gerne bede skatteministeren enten bekræfte eller afkræfte: Vil dette her forslag fjerne enhver mulighed for spekulation? Der vil jo stadig væk – det fremgår også af lovforslagets tekst – være forskellige muligheder for at fremføre underskud ved ejerskifte.

Når det gælder børsnoterede selskaber, er der slet ingen begrænsning. Det forstår jeg ikke. Jeg har ladet mig fortælle, at der ikke er nogen børsnoterede selskaber, der indgår i denne her trafik. Fint, men så kan man lige så godt sige, at det er helt forbudt for dem, når de ikke gør det alligevel. Det synes jeg i hvert fald vi skulle gøre.

Jeg er meget forundret over, at finansselskaber er undtaget fra strammingerne. Finansselskaber, der mere end nogen andre excellerer i forskellige fiduser, kører frem og tilbage med penge for at snyde i skat, bør da selvfølgelig som de første have stoppet mulighederne for at fremføre underskud.

Så jeg kan allerede i dag bebude, at der kommer et ændringsforslag fra Enhedslisten. Vi har fuld forståelse for intentionen fra skatteministrens side, det er ikke nogen kritik på den måde, men jeg vil gerne sige, at vi kommer med ændringsforslag, der fuldstændig og 100 pct. stopper for at fremføre underskud, når et selskab skifter ejer.

Jeg kender godt argumentet om – det har også været fremført af f.eks. SF og andre – at sådan en skattefidus nogle gange kan være med til at redde arbejdspladser. Det er nu min opfattelse, at de, der i første omgang har gavn af, at man kan sælge underskuddet – altså denne usmagelige konstruktion, hvor man kører et selskab ned, og som belønning for at have kørt det ned, får et skatteyderbetalt tilskud, når man kan finde én, der hopper på at købe underskuddet – er ejerne. Det er jo fuldstændig grotesk, at vi har sådan et belønningssystem. Det er den ene del af det.

Den anden del er, at jeg ikke tror, at der bliver reddet én eneste arbejdsplads af den her grund. Er der sunde arbejdspladser i sådan en virksomhed, så vil det jo afspejle sig ved, at nogle køber den. Fjerner vi denne fidus, så vil det jo også afspejle sig i prisen; det selskab vil simpelt hen være billigere, eventuelt gratis, at overtage for den, der har en sund interesse i at videreføre en beskæftigelse. Jeg er sikker på, at der ikke vil være nogen væsentlige problemer i forhold til at redde arbejdspladser. Skulle det endelig være tilfældet, så må vi jo se på det.

Vi har den opfattelse, at skal der bruges skattemidler til at redde arbejdspladser, så skal det ske åbent og klart. Så må vi eventuelt lave en ordning til rekonstruktion af nedkørte arbejdspladser, hvor man kan søge og få et tilskud. Jeg ved ikke, om det er EU-medholdigt at gøre det sådan. Det kunne da være, at det ikke er det, men hvis det ikke er det, så er det vel heller ikke EU-medholdeligt at have sådan en skattefidus, som giver akkurat det samme antal kroner og øre, som et direkte tilskud vil give. Jeg synes altså, vi skulle gå til biddet, i stedet for at vi om 5 år igen må notere os, at det, vi havde foreslået, ikke havde nogen virkning. Lad os gøre det